

**660804 ปฏิบัติธรรมไม่เริ่มต้นที่สี่ก็เหมือนผีหัวขาด รายการ
ปรับทุกข์ปลุกธรรม #34 ราชธานีอโศก**

<https://www.boonniyom.net/53229.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1NWcBws9M0vjQdj4U1XeEGAx6t5RON_Q8/edit?usp=sharing&oid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true

ดาวนโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1K4JcfTqNkuphFI9PEqFYK5JuYXPnvtvV/view?usp=sharing>

และ

<https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/660804-e27o34p>

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/Nk1FSRF87d4>

และ

<https://www.facebook.com/100078722032092/videos/303765025509593/>

_สู่แดนธรรม... รายการปรับทุกข์ปลุกธรรม วันนี่วันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม 2566 แรม 3 ค่ำ เดือน 8 หนที่ 2 ปีเถาะ ที่บวรราชธานีอโศก ตอนนี้อยู่ในช่วงเข้าพรรษา หมู่บ้านของเรา ชาวบ้านมี พฤติกรรมรักษาพระพุทธศาสนาเอาไว้ ท่านพระภิกษุท่านจำพรรษา

มีการประพฤติปฏิบัติ มีวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัดแก่ตน แม้แต่ว่าเป็นชาวบ้านก็ไม่ได้ปล่อยตัวให้มัวเมาหลงเพลินกับกิเลส ถือว่าเป็นชาวบ้านที่รักษาพระพุทธศาสนาจริงๆ

อดีตผมเคยประทับใจที่พ่อท่านอธิบายเรื่องการละทาง 2 ทาง ในธรรมจกัปปวัตตนิสูตร เรื่องความมัวเมาในกาม มัวเพลินเพลินอยู่ในความสุข พวกเราไม่ค่อยสงสัย เพราะในพวกเราส่วนมากก็ได้ประพฤติปฏิบัติธรรมในเรื่องนี้เป็นส่วนมากอยู่แล้ว แต่อีกเรื่องคือเรื่องอึดอัดกิลมถะ ที่พ่อท่านอธิบายไม่เหมือนใคร ซึ่งส่วนมากเขาจะแปลกันแค่ว่า ทรมาณตน ตั้งตนบนความลำบาก และก็ทุกข์ทรมาณ ท่านแปลว่า ประกอบความเหน็ดเหนื่อยให้แก่ตนเป็นความลำบาก เป็นการทรมาณตน แต่สำนวนพ่อท่านที่แปลไว้ว่า แม้คุณจะบริสุทธิ์ไปจากกาม คุณก็ยังเหลืออึดอัดเอาไว้ให้เป็นทุกข์ ไม่สิ้นทุกข์ ไม่สิ้นอัสวะสักที เพราะเวลาที่มีการกระทบเราก็คงจะมีการถือดี ถือตัวว่าเราดีแล้ว ทำไมต้องมาว่าเรา วิจารณ์เราอย่างนี้ อันนี้เป็นเกณฑ์มาตรฐานของชาวอโศกที่มีความสุขในเรื่องนี้มากเลย

พอดีว่า ผมเองในพรรษานี้จะพยายามมีสติละในสิ่งที่เรียกว่า พิธา ละพิธา ละอย่างไร คำว่า พิธา ในภาษาบาลี มีคำว่า วิธา บอกลสภาพจิตว่าจงหอง มีมานะถือตัวตน ผมเองก็จะได้นำมาใส่ใจครับ

พ่อครูว่า... เรื่อง อึดอัดกิลมถานุโยค ก็ดี เรื่อง กามสุขัลลิกะ ก็ดี เราก็ค่อยๆอธิบายกันไป

เรามาเข้าสู่ sms

SMS วันที่ 31 ก.ค. – 2 ส.ค. 2566

_สว่างแสง ขวัญดาว · น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพอย่างสูงค่ะ ลูกเคารพศรัทธาความเห็นของท่านสมณะเดินดิน

พ่อครูว่า... รายงานผลมาก็ขอบคุณ

*_กานต์รวี โตสัจจะวริศถิร · เคยไปที่ราชธานีอุบล พักที่บ้าน
สะใภ้ใหม่ รู้สึกมีความสุขมาก แต่นั่นมาก็ยังไม่ได้ไปอีกเลย สุขสงบ
เป็นระเบียบ ผักสดๆ อยากไปอีก แต่ยังไม่มีโอกาส ไปแต่ปลื้มมอโศก
ดูพ่อท่านสดใสแข็งแรงอย่างกับไม่ป่วย พ่อท่านโพธิ์รักษ์หายไวก
แข็งแรงสมบูรณ์นะคะ*

พ่อครูว่า... ยินดีต้อนรับ มาเลยทีเดียว Welcome เมื่อไหร่ก็ได้
จะเหมาะไปที่ปลื้มมอโศกก็ได้ใกล้เคียงดี แต่เอ้อ อาตมาก็ว่าอาตมาไม่ได้
ป่วยอะไร อาตมาเป็นแต่เพียงมีบาดแผลที่หมอเขาผ่าตัดเจาะออกไป
ก็เป็นแผลสดเท่านั้นเอง มันก็เจ็บๆ แต่ไม่ได้ป่วยอะไร

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน คนจิตอหังแต่แม้อกผ่าร่างกายจิตก็ไม่ หวั่นไหว

*_นาง จับใจ ธนะโภาค · กราบนมัสการพ่อครูฯ ขอน้อมกราบ
เรียนถาม ค่ะ*

*1. วันที่ 31กค.66 ดิฉันดูคลิปที่นพ.มนต์ชัย และพญ.กานดา
ท่านกล่าวโดยสรุปย่อๆ ถึงการผ่าตัดและอาการบาดแผล(ผิวหนังพ่อ
ครูฯ) ท่านพูดว่าช่วงผ่าตัดฯ บางอย่างยังอธิบายไม่ได้ แต่สัมผัสได้ฯ
(ชีพจรของพ่อครูฯ)*

*ดิฉันกล่าวย้อนเมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้ว พ่อทางสายเลือดของ
ดิฉัน ที่มีความโดดเด่น เช่น*

*- เคยเป็นนักเลง - เคยเป็นทหารเกณฑ์เสนารักษ์(ทหารหมอ) -
เรียนจบนักธรรมโท*

- บ่อยครั้งพ่อจะใช้ให้ดิฉันไปตามพระโพธิ์รักษ์มา"เหาะ"ให้พ่อ ดูหน่อย ถ้าพระโพธิ์รักษ์เป็นอรหันต์จริงต้องเหาะได้ ดิฉันเถียงพ่อ ว่า จิตวิญญาณของพระโพธิ์รักษ์ต่างหากที่เหาะได้ แต่พ่อก็ยังยืนยัน ตัวของพระโพธิ์รักษ์ต้องเหาะได้

ถึงวันนี้ดิฉันเสียดายที่พ่อไม่อยู่(ตาย) มิฉะนั้น คงจะได้มารับฟัง คำยืนยันจากนพ. และพญ. และการอธิบายของพ่อครูฯ ถึงระบบการทำงานของจิตช่วงผ่าตัด

2. ขอดถามค่ะ ดิฉันเข้าใจถูกต้องถึงการอธิบายของหมอ พ่อครูฯ ว่า"จิตอรหันต์" เป็นดังที่พ่อครูฯ อธิบายในคลิป ใหม่นี้ไหมคะ

3. บั้นปลายชีวิตของพ่อดิฉัน ด้วยบุญ-บารมี ทำให้พ่อได้มีโอกาสมาศึกษาปฏิบัติธรรมกับหมากลุ่มชาวอโศก โดยเริ่มต้นอยู่ที่ สันตืออโศก แล้วส่งต่อมาอยู่ที่ชุมชนราชธานีอโศก อาตมิกอนเป็นผู้รับช่วง หลังจากนั้นพ่อเริ่มเข้มแข็ง(จิตวิญญาณ) และได้ชื่อใหม่ ว่า "เจริญบุญ" จากพ่อครูสมณะโพธิ์รักษ์ ไม่นานพ่อดิฉันก็ขอไปอยู่ที่ "เฮือนสุขชีวิต"(ฉาปณกิจ) ปี2551 ค่ะ ที่รายงานมาให้ทราบเพราะ ดิฉันภูมิใจกับหมากลุ่มชาวอโศกค่ะ

พ่อครูว่า... ก็ทวนไปดูว่าคำอธิบายที่พูดกันกับหมอ หมอ อธิบาย ตอนที่ทำการผ่าตัดอาตมา เขาจิตยาชา แต่ก็เห็นทุกอย่าง ทำอะไร เขาก็ผ่าอยู่ เขาก็มีเครื่องวัดชีพจร เขาก็สงสัยกันว่า อาตมา ทำไมเครื่องมันไม่ได้บอกเคลื่อนที่อะไรเลย ชีพจรจะอยู่ที่ 50-60 ครั้งต่อนาที คืออาการคนที่มีตื่นเต้นตกใจกลัว ชีพจรก็จะเปลี่ยน ของอาตมาก็ไม่มีเปลี่ยน เขาก็เลยรู้สึกว่าเขาใจ สิ่งที่จิตวิญญาณที่ได้ฝึกดีแล้ว เพราะเขาทำผ่าตัดมาเยอะ เขาเป็นหมอผ่าตัด คนผ่าตัด ทุกคนก็จะกลัวและกลัวมากเลย บางที่ต่องวางยาสลบ จิตยาชาไม่พอ

อันนี้ประสบการณ์ของเขา คืออาตมารู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาสามัญของอาตมา แต่เขาจะรู้สึกเป็นเรื่องแปลกพิสดารก็แล้วแต่ ขออธิบายขยายความเรื่องนี้ว่า จิตที่ได้ฝึกดีแล้ว โดยเฉพาะอาตมาก็บอกความจริงว่าอาตมาเป็นอรหันต์ เป็นโพธิสัตว์ถึงระดับ 7 อย่างนี้ จิตก็เป็นจริง ไม่มีผลกมิดูด

จิตมันไม่ได้หวั่นกลัว ไม่ได้วูบวามมีผลกมิดูดอะไร มันก็ปกติ เขาจะผ่าตัดก็ผ่าตัด เจ็บ อาตมาก็เจ็บ ก็ร้องโอย เพราะอาตมายังมีเวทนา รู้สึกรับความรู้สึกได้เหมือนกับสามัญมนุษย์ มันกระแทกถูกก็ต้องเจ็บต้องปวดอะไรเป็นธรรมดา เขาฉีดยาชาแล้วอาตมาก็ไม่เจ็บก็เฉย หมอจะทำอะไรก็ทำไป แต่คนธรรมดา เขาจะไม่นิ่ง เพราะมันกลัว

ปัจฉาแสนดินว่า ...คนทั่วไปอะดรีนาลีนจะหลังทำให้หัวใจเต้นเร็วครับ

พ่อครูว่า ...ใช่ มันเป็นปฏิกิริยาของสรีระที่มันจะต้องมี

_จรรยา ประเสริฐ · ตบะดิฉันเข้าพรรษา นี้ เอาตัวสักกายะใหญ่ของดิฉันเลยคะ เรื่องการวางใจกับเรื่องการเมือง ไม่โกรธ เกลียด เคียดแค้น พรรคก้าวไกล พรรคเพื่อไทย การกระทำของด้อมส้ม จะทำตรงนี้ได้ เป็นเวลา 10 วันก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ๆ อีก เพราะอยู่ระหว่างดูใจตัวเอง ว่า เป็นอย่างไร เมื่อรับรู้ข่าว 2 พรรคนี้ เพื่อเป็นกุศลให้กับตัวเอง กราบสาธุคะ

พ่อครูว่า... ดีมาก เราก็เอาผัสสะต่างๆ แล้วก็เกิดจิตของเรา แล้วเราก็ดูว่าอาการจิตของเราเป็นอย่างไร เรารับรู้สิ่งนั้นสิ่งนี้ นี้ก็ไปจำเพาะเจาะจงไปที่การเมือง ก็มีความรู้สึกกับพรรคการเมือง พรรคเพื่อไทย พรรคก้าวไกล จิตเรารู้สึกมีความไม่ชอบ มีการเกลียด

เคียดแค้นอะไรบ้าง ไปยึด ไปติด ไปปรุง ไปแต่ง ไปจริงไปจ้งกับเขา
ขนาดนั้นเนาะ

แสดงว่า แหม..รับผิดชอบเรื่องบ้านเรื่องเมือง เรื่องการเมือง
เอาจริงเอาจังเหลือเกิน ก็ดีแล้ว ถ้าปล่อยไว้ว่างได้มันก็ถูกต้อง นี่
เป็นผลของการเรียนรู้ธรรมะ ปฏิบัติธรรมะ ก็รับรู้ความจริงตามความ
เป็นจริงไป เราเองถ้าเราไปเป็นนักการเมืองเป็นตัวแทนบาทเป็นตัวแทน
งาน

อย่างพิธอยู่กั้บพรรคก้าวไกล หรือว่าใครไปอยู่กั้บพรรคเพื่อ
ไทย ที่เขาดำเนินอะไรต่ออะไรกระทบกระเทือนเกี่ยวพัน เป็นผลต่อ
สังคมไทย คุณก็ค่อยรับผิดชอบ แต่ที่คุณก็รับรู้ความจริงแล้ว คุณก็
เห็นโอกาสที่เราจะสนับสนุน จะต้องออกเสียง จะต้องไปทำอะไร
ตามหน้าที่พลเมืองดี ก็ทำไปกั้บเรื่องการเมือง ก็ดีแล้ว จิตใจคุณปรับ
ได้รู้ความจริง

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน การได้เป็นกษัตริย์นั้นมีความลึกซึ้งของ กรรมวิบาก

*_ตุ๊ก อัศวิน · พระมหากษัตริย์ในพระราชวงศ์จักรี..ท่านล้วนแต่
มาเป็นกษัตริย์ ด้วยพระบารมีที่แต่ละองค์ท่านได้สั่งสมมา!! ร.9 ท่าน
คือ พลังแผ่นดิน ผู้โอบอุ้มนำมาซึ่งความสุขของทวยราษฎร์ ด้วย
พระวิริยะบารมีโดยแท้เทียว ร.10 ท่านคือ วัชระเกล้าเจ้าอยู่หัว 'วัชระ'
'ดุจสายฟ้า.ดุจเพชรอันแข็ง_แกร่ง_กล้า..ยิ่งกว่านั้น 'วัชระ' เป็น
อาวุธประจำกายของพระอินทร์ ผู้เป็นเทพแห่งสายฟ้า ดังนี้...แล..เจ้า
คะ ขอทุกพระองค์_ทรงพระเจริญ..เจ้าคะ*

พ่อครูว่า... คุณตุ๊กอัศวินบอกว่า ผู้ที่มาเป็นกษัตริย์ไม่เฉพาะ
ราชวงศ์จักรี จะเป็นราชวงศ์ไหนก็แล้วแต่ อยู่ดีๆเกิดมาเป็นคนแล้วจะ

ไปเป็นกษัตริย์ได้ง่ายๆเหมือนกับสมัครไปเป็นประธานาธิบดี เอาใครก็ได้ แบกถุงเงินมา หรือไปสร้างขุมอำนาจมาก่อน แล้วก็มาให้เขาเลือกขึ้นไปเป็นประธานาธิบดี อย่างนี้มันไม่ใช่

กษัตริย์มีการสืบสันตติวงศ์ ซึ่งผู้ที่จะไปเกิดอยู่พระราชวงศ์ จะต้องมีการมี เป็นเรื่องของกรรมวิบาก อยู่ดีๆอยากจะไปเกิดเป็นลูกกษัตริย์ จะเป็นได้ยังไง จะเป็นเรื่องเล่นๆ ไม่ใช่เรื่องขายหม้อข้าวหม้อแกงเล่นนะ นี่เป็นเรื่องกรรมวิบาก

_สุแดนธรรม... แม้แต่บางพระองค์ได้เกิดเป็นลูกของกษัตริย์แล้วก็ไม่ใช่ว่าจะได้เป็นกษัตริย์ทุกองค์ไปนะครับ ต้องมีเฉพาองค์ที่มีบารมีเท่านั้น

พ่อครูว่า... เรื่องจริงที่ว่าเป็นเรื่องของกรรมวิบาก เรื่องของฐานานุฐานะต่างๆ ของมนุษยชาติ เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เกิดเป็นคน เกิดเป็นคนมีลักษณะ เกิดเป็นคนอาริยกะ เกิดเป็นมีลักษณะคนเถื่อนๆ ประเภทบ้าๆบอๆ เป็นคนที่รุนแรง ไม่เข้าใจศีลธรรม ซึ่งอันนี้มันซับซ้อน อย่างประเทศที่เขาไม่เข้าใจกรรมวิบาก เขาไม่รู้ว่าตัวเองทำตนให้เป็นคนเถื่อน เป็นคนมีลักษณะ เป็นคนโหดร้ายรุนแรง เป็นคนโหดจัด หรือว่าโกรธจัด แค้นจัด ทั้งโลกโกรธหลง มันจัดจ้าน เขาไม่รู้

เพราะฉะนั้น คนที่มีโลกโกรธหลงจัดจ้านคือคนเถื่อน แต่โลกไม่รู้ไปยกย่องว่าเป็นคนเจริญ เป็นคนดีร้าย เป็นคนใช้อำนาจบาตใหญ่ สร้างอาวุธยุทธภัณฑ์ฆ่าคนได้เก่ง ฝึกฝนวิธีการฆ่าคนได้ ช่ม มนุษย์ชาวโลกชาวคณะสังคมนั้นเขาได้ แล้วคนไม่รู้ก็ต่างยอมต่างยกย่องต่างติดต่อสัมพันธ์อะไรพวกนี้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรายละเอียดของความเป็นมนุษยชาติที่ลึกซึ้งซับซ้อน ศึกษากันดีๆแล้วจะได้เข้าใจ

อย่างคนไทย อย่างพระเจ้าอยู่หัวหรือว่าอย่างประชากรก็ตาม ประชาชนของไทย เป็นคนที่มีศาสนาพุทธเป็นพื้น คนไทยเป็นคนที่นับถือศาสนาพุทธ 95% รู้จักกรรม รู้จักวิบาก

เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ศาสนาทางตะวันตก ทางศาสนาพระเจ้า เขาไม่รู้เรื่องกรรมวิบากเลย ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มากเลย เขาไม่รู้กรรมที่ตกลงไปแล้วมันเป็นวิบากที่ทำให้เขาเกิด หมุนเวียนเกิดแล้วเกิดอีก ตกต่ำขึ้นสูง ฉลาดซ้โงงซับซ้อน เขาไม่รู้จักรอก เขาไม่ได้เวียน เพราะศาสนาทางเทวนิยมไม่รู้จักรอกเวียนตายเวียนเกิดที่เป็นกรรมวิบาก ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสแล้ว ว่ากรรมวิบากเป็นอนิจจัง เป็นเรื่องที่ไม่ได้ง่ายๆ เด่าไม่ได้ คิดเองไม่ได้ ต้องมีแนวทางที่เป็นโลกุตระจึงจะรู้เรื่องนี้ได้ดี อย่างสัมมาทิฐิ

เพราะฉะนั้นการที่จะเกิดเป็นคนเจริญ เป็นคนสูง ได้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน แม้ว่าพระเจ้าแผ่นดินแต่ละองค์ บางองค์จะเป็นคนโหดร้าย เป็นคนรุนแรง หรือเป็นคนจริยวัตรไม่ค่อยเหมาะสมอะไรก็ตาม ก็เป็นไปได้เป็นธรรมดา เป็นจากกรรมวิบาก ซึ่งซับซ้อนมาก สามารถขึ้นไปเกิดไปเป็นราชวงศ์ หรือเป็นถึงพระเจ้าแผ่นดิน แต่เป็นพระเจ้าแผ่นดินที่จริยวัตรไม่ดี ประพฤติไม่ดี ทำอะไรต่ออะไรไม่ดี ซึ่งเป็นค่านิยมของสากลทั่วไปเขาทำได้ ก็เป็นไปได้

แต่ส่วนมากจะดี ที่มีส่วนไม่ดี มันเป็นธรรมชาติ เป็นธรรมดาของกรรมวิบาก เป็นอยู่ ซับซ้อนอยู่ แต่ส่วนมากจะมีบารมีถึงได้เป็นพระเจ้าแผ่นดิน จะดี ถ้าไม่ดีก็อยู่ได้ไม่นานหรอก เดียวก็เสื่อมสูญ มีอันจะเป็นไป เป็นธรรมดา

*_Wannapha Geraedts วรรณภา เจอหราด · ไม่มีที่ไหนจะ
อธิบายให้ชัดเจน มีแต่ที่สันตือโศก มีที่เดียวประเทศไทย อยากให้
พ่อครูอธิบายให้ฟังเรื่องทุกข์กับสุข สาธุค่ะ*

*_ช่อทิพ หนูทอง · สตรีที่ไปบวชที่อื่นมาแต่งกายแบบสิกขมาตุ
ชอบลงเนื้อหาธรรมะในข่าวบวชโศก พ่อครูห้ามเธอเข้าบ้านราช
แล้ว เรียนถามพ่อครูว่า คำสอนที่เขาเอามาลงนั้น...เชื่อถือได้ไหม
คะ?....*

พ่อครูว่า... ก็ใช้วิจารณ์ญาณของตนเองดู มันไม่เสียหาย
หรือการที่เราจะได้รับฟังธรรมที่ผิดบ้าง ธรรมะที่ถูกบ้าง แต่เขาก็
เป็นคนที่ศึกษาอยู่พอสมควรนะ เพราะฉะนั้นก็ดู รับทราบดู อ่านดู
เอาตามไม่บังอาจที่จะไปตัดสินหรือระบุบังคับให้ตาม เชื่อตาม ให้คุณ
ใช้วิจารณ์ญาณของตัวเอง ไตร่ตรองตัดสินวินิจฉัยเอาดีๆ

ก็มีส่วนดี ส่วนถูก ส่วนผิด ไปในตัวอยู่ ไม่ใช่ว่าจะบ้าๆบอๆไป
ทีเดียวไม่ใช่ มีส่วนดีส่วนถูกอยู่

*_ซึ่งชื่อ วิเชียร : กราบนมัสการพ่อท่านด้วยสุดเศียรสุดเกล้า
ครับ ในเวลาเข้าตี 5 ของทุกวัน พวกลูกๆ ชาวอโศกกลุ่มหนึ่ง ได้เข้า
ค่ายอุโบสถศีล On-line ทาง zoom โดยความ Benevolence(ความ
เมตตากรุณา) ของท่านแสนดินได้จัดทำขึ้นได้สอนธรรมะที่นำมา
จากพ่อท่าน ได้สอนไว้และตอบปัญหาหลากหลายแก่ลูกๆ เป็นที่
รื่นเริงในธรรม พร้อมทั้งท่านดินไท่ที่มีความเมตตากรุณาทั้งสองท่าน
บางครั้งแม้ป่วยก็ยังอุตสาหะมาเข้า zoom และทำให้ลูกๆ ได้ลด
กิเลสตัวขี้เกียจตื่นเข้าได้ดีครับ และทำให้ถือศีล 8 กันอย่างจริงจัง
จริงใจ ทั้งหมดนี้เป็น Benevolence ของพ่อท่านจริงๆ*

กราบนมัสการขอพรให้คุณพ่อท่านอย่างสูงยิ่งครับ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน พ่อครูอธิบายสัมมาทิฐิ 10 ได้จึงคือสยงอภิญญา

_ มุก • แสดงว่า สัมมาทิฐิ 10 ข้อที่ 10 น่าจะสำคัญที่สุด เพราะเป็นเครื่องรับรองประทับตราอย่างดีเอ็นเอแห่งพุทธโดยแท้จริง พระพุทธเจ้าท่านเหนียวไว้ที่ระดับสยงอภิญญาขึ้นไป ดังนั้นด่านสำคัญที่เป็นข้อตัดสินว่า คนที่จะเป็นพุทธบริษัทได้แท้จริงสมบูรณ์ จึงต้องถูกสะแต่ัมป์ หรือ รู้จักบุคคลในข้อ 10 นี้

พ่อครูว่า... ก็จริงนะที่เข้าใจที่พระพุทธเจ้าตรัสระบุไว้หมายถึงอะไรๆ ยิ่งไง เข้าใจได้ชัดเจนคมชัดดี ก็ขอขยายความอีกนิดหนึ่งก็แล้วกันว่า

ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ใช้ภาษาว่า สยงอภิญญา เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ก็หมายถึงว่า บอกระดับ ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ตั้งแต่โสดาบันแล้วก็ถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแล้ว ถ้าหากเพียรดีก็เป็นสกิทาคามี อนาคามี อรหันต์

แม้อรหันต์แล้วเป็นโพธิสัตว์ ก็เป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เพิ่มต่อไป กว่าจะได้ฉายาว่า ผู้นี้อยู่ในฐานะ สยงอภิญญา มันไม่ใช่ธรรมดา ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มันไม่ใช่ขั้นสามัญธรรมดาของอาริยบุคคล อย่างน้อยๆก็ไล่ขึ้นไปตั้งแต่ โพธิสัตว์ 9 ระดับ 1.โสดาบันโพธิสัตว์ 2.สกิทาคามีโพธิสัตว์ 3.อนาคามีโพธิสัตว์ 4.อรหันต์โพธิสัตว์ 5.อนุโพธิสัตว์ 6.อนิยตโพธิสัตว์ 7.นิยตโพธิสัตว์(สยงอภิญญา) 8.มหาโพธิสัตว์ 9.พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

สยงอภิญญาขั้นที่ 7 ขึ้นไปนะ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งเรื่องเหล่านี้ผู้ที่รู้อย่างอาตมารู้ก็บอกอธิบายให้ฟังได้ ผู้ไม่รู้อธิบายไม่ได้หรอก หรือ

อาจจะอ่านพยานุชนะที่ท่านเขียนบอกไว้แล้วก็อ่านไป เหมือนนกแก้ว
 นกขุนทองได้ แต่อาตมาไม่ใช่รู้แค่นกแก้วนกขุนทองธรรมดาหรือ
 เหนือกว่านกแก้วนกขุนทองธรรมดาที่รู้ความหมาย แต่อาตมา
 เป็นเองด้วย เป็น สยงอภิญญาเองด้วย จึงได้พูด สั่งเกตเอาเถอะ
 หยั่งถึงความจริงให้ได้เถอะที่อาตมาพูดย้ำยืนยันว่าตัวเองเป็น สยง
 อภิญญา คุณจะมีปฏิภาณปัญญารู้แค่ว่าไหนที่จะบอกว่ามันจริงนะ มี
 อะไรหลายๆอย่างบอกมีอะไรที่ยืนยันลักษณะที่มีความจริงได้ชัด ยิ่ง
 เป็นสัจจะที่เป็นโลกุตระธรรมมันมีเหตุปัจจัยที่จะทำให้เราสามารถที่จะ
 หยั่งรู้ เข้าไปได้ถึงความจริงที่ลึกซึ้ง ศึกษาดีๆ

แล้วคุณก็ยืนยันว่าพระพุทธเจ้ากันเหนียวไว้จริงๆ และพระกัสส
 ปะก็เก็บมายืนยัน ที่จริงไม่เก็บไม่ได้หรอกเพราะมันสำคัญในทิวลิป 10

ผู้ที่อธิบายทิวลิป 10 ได้อย่างเที่ยงแท้ ถูกต้อง ไม่ผิดเพี้ยน ก็
 จะต้องแสดงมันไว้ด้วยว่าเป็นขั้น สยงอภิญญา ไม่เช่นนั้นมันยังไม่
 สมบูรณ์แบบหรอก

ขอขยายความต่ออีกว่า ในยุคนี้ อาตมาก็บอกแล้วและก็
 เป็นความจริงแล้ว ถ้าคนใช้ปฏิบัติปัญญาดีๆ ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัส
 ว่าโลกุตระธรรมมันจะเสื่อมและมันก็เสื่อมจริงๆ แล้ว อาตมาก็อุบัติขึ้น
 ในยุคที่มันเสื่อมนี้ แล้วก็เอาโลกุตระธรรมมาด้วยตัวเองที่เป็น สยง
 อภิญญา

ความหมายหนึ่งของความ สยงอภิญญา คือไม่ได้รับการ
 ถ่ายทอดธรรมะมาจากใคร อาตมาเกิดมาชาตินี้ไม่ได้รับถ่ายทอดมา
 จากใคร ถ้ายังมีพระพุทธเจ้าก็ได้รับถ่ายทอดจากพระพุทธเจ้า ถ้าใน
 ยุคที่ไม่มีพระพุทธเจ้าแต่มีสัตบุรุษ มีผู้รู้ที่เป็นสัตบุรุษอยู่ก่อนแล้ว ผู้
 ที่อุบัติขึ้นมาก็ได้รับจากสัตบุรุษ

แต่อาตมาเกิดมาในยุคที่ผู้ที่เป็นสัตว์บุคคลที่จะมีความรู้
โลกุตระธรรมก็ไม่มี นอกจากไม่มีแล้ว โลกุตระธรรมเสื่อมไปจริงๆ ใน
สังคมนาพุทธแล้ว ตามที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสพยากรณ์ไว้ ก็ถึง
วาระจริงนี้

อาตมาก็มาอุบัติขึ้นมา แล้วเอามากล่าว เอามายืนยัน นำ
คุณสมบัติหรือคุณธรรมหรือคุณวิเศษของความเป็นโลกุตระธรรม เอา
ขึ้นมา สถาปนาลงไป เอามาอธิบาย เอามายืนยัน เอามาประกาศ เอา
มาปฏิบัติ จนกระทั่งบรรลุมรรคผลโลกุตระธรรมขึ้นมาเป็นอาริยนุ
คคลได้จริง

นี่เป็นเหตุปัจจัยต่างๆ รวมเป็นองค์ประกอบของความจริง เกิด
จริง เป็นจริง จนกระทั่งชาวอโศกเกิดเป็นผู้บรรลุธรรม เกิดเป็นสังค
นาพุทธ ที่เป็นสังคมนาพุทธ ที่เป็นสังคมนาของ สาราณียธรรม 6 เป็นสังค
นาที่อาตมายืนยันตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าเลย มี พุทธพจน์ 7 มี
คุณธรรมวรรณะ 9 มีศีล-สมาธิ-ปัญญา มีจรรยา 15 วิชชา 8 สิ่งเหล่านี้
ยืนยันได้ว่ามีมรรคมีผลแท้จริง ไม่ใช่เรื่องเปล่าตาย

มันเสื่อมไปมาก เป็นศาสนาพุทธที่มีแต่ชื่อมานานก่อนอาตมา
จะมากเกิด มันเสื่อม มันละ จนกระทั่งบัดนี้ก็ยิ่งละอยู่ ขอภัยเถอะ
อาตมาพูดความจริง ไม่ได้ไปดูถูกดูแคลนกัน ไม่ได้ไปข่มไปแบ่งกัน
แต่สงสาร แต่มันเป็นวิสัยที่สุดวิสัยแล้ว ทางด้านโน้นท่านยึดติด
เต็มที่แล้ว ท่านลดตัวลดตนไม่ได้ ท่านรับอาตมาไม่ได้ ท่านก็ต้อง
อยู่อย่างนั้น

ทั้งๆที่ขณะนี้ 50 กว่าปี อาตมาทำงานมา เป็นกลุ่มเล็กนิดเดียว
อาตมาไม่ได้มีอิทธิพลอะไรเลยในสังคมนา เกิดมา รูปไม่หล่อ พ่อไม่
รวย ไม่มีศักดิ์ศรีอะไรเลย ความรู้วิชาการก็ไม่ได้มีอะไรรับรองเป็น
สถานะที่เป็นที่ยอมรับนับถือในสังคมนาอะไรเลย ไปอยู่ในโลกมา

ด้วยซ้ำ โลกมายาก็ไม่ได้เก่ง ไม่ได้ใหญ่ ไม่ได้เด่น ไม่ได้ดัง ไม่ได้มี
อิทธิพลอะไร ก็อยู่อย่างนั้นเหยาๆเหยาๆ พอมีคนรู้จักบ้างนิดๆ
หน่อยๆเท่านั้น ที่จริงมันก็คนละเรื่องกับธรรมะ แล้วมาเผยแพร่มา
เป็นผู้นำธรรมะขึ้นโลกุตรธรรมของศาสนาพุทธแก่นแท้ โอ้โห..
เจ้าประคุณ มันจึงเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก

เอาละผ่าน

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน สันตอโศกไม่ได้ทำนิกาย คนที่ว่าอโศก เป็นนิกายคือคนทำสงฆ์แตกแยก

*_ เล็ก วันนะ · การที่สันตอโศกเมื่อเกิดขึ้นทีหลัง แบบนี้ถือว่าเป็นอีกหนึ่งนิกายหรือไม่ การที่ไปร่วมประชุมกับกปปส. ข้อปฏิบัติ
ถือว่าอยู่ในกายช่วยเนื่องด้วยตามอารมณ์หรือไม่*

พ่อครูว่า... คำว่า นิกาย อาตมาพูดหลายทีแล้วว่า สันตอโศก
เกิดขึ้นทีหลัง โดยเฉพาะอาตมาเป็นผู้นำชาวอโศก ถ้าใครเอาคำว่า
นิกายมาเรียกพวกเรา ก็เท่ากับตนเองคุณเข้าใจว่า การแยกด้วย
ชนิดที่ถูกต้องตามธรรมก็ดี การแยกที่ไม่ถูกต้องตามธรรมก็ดี คุณ
เข้าใจยังไม่ได้

สำหรับอาตมานั้น อาตมาขอยืนยันว่า อาตมาแยกจากสงฆ์หมู่
ใหญ่อย่างถูกต้องด้วยดี ไม่ได้แยกอย่างผิด เป็นบาป เป็นอนันตริย
กรรม ผู้ที่แยกหมู่สงฆ์ให้เป็น 2 ฝ่าย ที่ผิดตามธรรมวินัยของ
พระพุทธเจ้า เป็นผู้ที่ทำอนันตริยกรรม บาปหนักบาปหนา อาตมา
เข้าใจเรื่องนี้อย่างลึกซึ้ง เข้าใจอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นโดยที่
อาตมาไม่ได้มีความรู้โดยบัญญัติภาษาเลย ในตอนที่อาตมาแยก
ออกมา

อาตมาก็ทำการแยกเป็นนานาสังวาส (ดูภาคผนวก) ถูกต้องตาม
 ธรรมของพระพุทธเจ้าจริงเลย โดยตอนนั้นอาตมายังไม่ประสีประสา
 ในค่านานาสังวาสด้วย โดยเฉพาะนิกายอาตมาพอรู้เหมือนกับคุณ
 รู้ว่าแยกกลุ่มหมู่ และอาตมาก็ทำอย่างที่อาตมาคิดว่า อาตมาไม่ได้
 ทำอย่างที่คนเข้าใจหรือว่าใครส่วนใหญ่เขาเข้าใจว่า แยกนิกายคือ
 แยกสงฆ์เป็น 2 ฝ่าย อาตมาไม่ได้ทำอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นอาตมาทำอย่างถูกต้องตามธรรมวินัย แม้แต่สงฆ์
 หมู่ใหญ่ก็เข้าใจอาตมาไม่ได้ ขอยืนยัน วันสองวันนี้เรายังพูดถึง
 ท่านประยุทธ์ ปยุตโต ท่านก็เข้าใจเราไม่ได้ว่าเราทำนานาสังวาส
 เราไม่ได้ทำนิกาย ท่านจึงมาเล่นงานกับเราอย่างหนัก ซึ่งก็น่าเห็นใจ
 ท่านเหมือนกัน เพราะท่านไม่เข้าใจ ท่านนึกว่าอาตมานี้ทำลักษณะ
 แยกหมู่สงฆ์ออกเป็น 2 ฝ่าย เป็นนิกาย แน่นอนท่านก็ไม่อยากให้ทำ
 มันเป็นบาป แล้วศาสนาก็เสียหาย.. และท่านก็ทำถูก แต่ท่านความรู้
 ไม่พอที่จะเข้าใจขั้นที่ถูกต้องจริงๆ ที่อาตมาทำ

อันนี้ฟังให้ดี อาตมาไม่ได้ลบหลู่ท่าน แต่อาตมากำลังพูดความ
 จริงว่าท่านยังไม่มีความรู้พอในเรื่องนี้ ท่านถึงได้ทำอย่างนั้น เพราะ
 อาตมาทำถูกต้องตามนานาสังวาสจริงๆ อาตมาประกาศกับหมู่สงฆ์
 เป็นทางการต่อหมู่สงฆ์ว่าขอแยกนะ ต่างคนต่างเข้าใจตามที่
 พระพุทธเจ้าท่านมีธรรมวินัยเอาไว้

ว่าหมู่ย่อยขอประกาศแยกกับหมู่ใหญ่เป็นทางการเป็นกิจจ
 ลักษณะได้ หมู่ใหญ่เป็นความเห็นที่ 1. ถือศีลไม่ตรงกัน 2. มีความ
 ประพฤติที่ไม่เหมือนกันแล้ว มีอะไรหลายๆอย่างให้แยกเป็นนานา
 สังวาสได้ แล้วค่อยต่างคนต่างปฏิบัติตามธรรมวาทีของตน

อันนี้เป็นสุดยอดแห่งสังฆธรรมพระพุทธเจ้า เรื่องนานาสังวาส
 เป็นการให้เกิดความสงบโดยแยกฝ่ายอยู่ แต่ถือว่าเป็นพุทธเดียวกัน

เป็นสังวาสเดียวกันคือความเป็นพุทธเหมือนกัน แต่มั่นสุตวิสัยแล้วที่จะมาร่วมสังฆกรรมกันได้ ก็ให้ต่างคนต่างทำสังฆกรรมของแต่ละคนศึกษากันไป ไม่ต้องทะเลาะวิวาทกัน ท่านห้ามไม่ให้ทำอิทธิกรรมกันเลย แต่ทางสงฆ์หมู่ใหญ่มาทำอิทธิกรรมอาตมา

อิทธิกรรม แปลว่า การฟ้องร้อง ท่านเป็นคนทำนะ ทางสงฆ์หมู่ใหญ่ฟ้องร้องอาตมานะ อาตมาไม่ได้ไปฟ้องร้องสงฆ์หมู่ใหญ่เลย แต่ทางโน้นท่านฟ้องร้อง ฟ้องร้องกระทั่งสงฆ์ในคณะสงฆ์ สงฆ์ของสงฆ์ หมู่ใหญ่ เอาไปฟ้องร้องแม้กระทั่งในฆราวาส ให้ฆราวาสมาตัดสินเอาเรื่องอีก ท่านเอาหนัก ท่านทำการละเมิดอาบัติของท่านเอง คณะสงฆ์หมู่ใหญ่

ขออภัยอาตมากำลังอธิบายสังฆกรรม 'ไม่ได้' ไปลงโทษ 'ไม่' ไปดูถูกดูแคลนคณะสงฆ์หมู่ใหญ่ แต่สงฆ์หมู่ใหญ่เป็นจริงอย่างนั้น อาตมาก็พูดความจริงที่เสี่ยงไม่ได้เท่านั้น อธิบายความจริงที่เสี่ยงไม่ได้เท่านั้น

สรุปอาตมาไม่ได้ทำนิกาย อาตมารู้ว่าทำนิกายนั้นเป็นอนันตริยกรรม อาตมาจึงทำตามที่อาตมาประพฤติไป โดยการทำอย่างถูกต้อง มาประกาศบอกขอแยกนะ ต่างคนต่างแยกปฏิบัติ

อาตมายังจำได้อยู่ว่าอาตมาใช้พลความ ใช้ภาษา ใช้สมมติ อธิบายว่า อาตมาบวชมาในสงฆ์หมู่ใหญ่ เห็นหมู่ใหญ่ท่านปฏิบัติ ท่านทำแล้ว ผิดธรรม ผิดวินัย สอนกันผิดๆ ธรรมวินัย อาตมาเห็นว่าหมู่ใหญ่ท่านปฏิบัติธรรมผิดธรรมวินัย อาตมาปฏิบัติร่วมด้วยไม่ได้ และอาตมาเป็นพระผู้้น้อย ต้องอยู่ใต้อาณัติ เพราะฉะนั้นอาตมาทำปฏิบัติตามไม่ไหวก็ขอแยกการปฏิบัติก็แล้วกัน

เหมือนมาตั้งร้านขายปลาทองโก๋ ร้านเล็กๆข้างทาง ท่านเป็นบริษัทใหญ่ แต่ท่านใช้สูตร อาตมาว่าเป็นสูตรของพระพุทธเจ้าผิด ก็

ทำให้คนมารับเสียหาย อาตมาทำด้วยไม่ไหว ขอมาแยกตั้งร้าน ปาท่องโก๋เล็กๆ อาตมาใช้สำนวนลีลาอย่างนี้จริงๆ นี่คือการขอแยก ด้วยดี ไม่ได้หมายความว่าเราทะเลาะวิวาทฟ้องร้อง ไม่ใช่ เข้าใจกัน คนละอย่างแล้ว มันเป็นความเห็น ความเห็นที่ถูกต้อง คนละเข้าใจ คีล คนละแบบ อะไรอย่างนี้เป็นต้น ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในนานาสังवास อาตมาทำถูกต้องทุกอย่าง อย่างนี้เป็นต้นนะ

เรื่องของนิกายนั้น ผู้ที่ทำ ขอภัยต้องพูดความจริง ทางสงฆ์ เถรสมาคมเป็นคนทำในลักษณะที่เป็นนิกายกับอาตมา ท่านก็รับ กรรมวิบากของท่านไป อาตมาไม่ได้ทำ ทุกอย่างมันเกิดอยู่ที่ กรรมวิบากที่จริง ไม่มีใครพิพากษา อาตมาพูดนี้ก็ไม่เข้าไปพิพากษา ถ้าผิดอาตมาก็ยิ่งผิดซ้อน ผิดซ้ำนั้นไปว่าทางโน้นผิด แต่อาตมาว่า อาตมาไม่ได้พูดผิด อาตมาไม่ได้แยกนิกาย แต่อาตมาทำนานา สังवास อย่างนี้เป็นต้น นี่คือเรื่องของนิกาย

จากที่ถาม *การที่สันตือโศกเมื่อเกิดขึ้นทีหลัง แบบนี้ถือว่าเป็น อีกหนึ่งนิกายหรือไม่* สันตือโศกเกิดมาทีหลังจริง แต่ไม่ได้ทำนิกาย เป็นนานาสังवासเท่านั้น นี่เป็นคำตอบนะ

ข้อที่ 2 นี้ ไปช่วยเนื่องด้วยอารมณ์หรือไม่ อาตมาก็อ่านแล้ว อ่านอีกก็จะดีความยังไม่ค่อยได้ **(พ่อครูไต่ตดอกด้วย)**

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน อัดตกิลมถานุโยคคือลำบากแล้วยิ่งเพิ่ม อัดตา

พ่อครูว่า... ขออธิบายเรื่อง อัดตกิลมถานุโยค มันเป็นสภาพ หมุนรอบเชิงซ้อนที่ลึกซึ้ง **อัดตะแปลว่าตัวเอง กิลมตะ แปลว่า**

ทำความลำบากให้แก่ตัวเอง แล้วก็ยิ่งทำก็ยิ่งเกิดอึดอัด มันมีความซับซ้อนฟังให้ดีนะ

สมณะดินไท... ข้างนอกแปล อัดตกิลมถานุโยค หมายความว่า บำเพ็ญทุกรกิริยา

พ่อครูว่า... ก็ได้ เป็นความหมายอันดีอันง่ายที่สุด เป็นการ ทรมาณร่างกาย ทำให้เกิดความเจ็บปวดต้องอดทนแบบทุกข์ทรมาณ เตือดร้อน เข้าใจกันอย่างนั้นเยอะ

จริงๆมันลึกซึ่งในคำว่า อัดตา มันมี โอฬาริกอัดตา มโนมยอัดตา อรูปอัดตา

อัดตา นี้มันลึกซึ่งถึง 3 ชั้น

กิลมถะ หมายความว่า มันเป็นการทรมาณตนเอง ถ้าจะพูดกันอีก นัยยะหนึ่ง คนที่ไปหลงทางภายนอก ไม่ใช่เข้าไปภายใน หลงเข้าไป ยึดติดในเรื่องภายนอก และปฏิบัติเอาเป็นเอาตาย จริงๆจ้งๆอยู่กับ ภายนอก ภายนอก ตา หู จมูก ลิ้น กาย แล้วก็เรื่อง ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข

โลกียสุข ที่ไปหลงความรู้ นี้ละเป็น อัดตา ชนิดที่หายาบใหญ่ มาก แต่ลึกมาก

หายาบใหญ่มากที่น้ำจะรู้ แต่มันลึกมาก มันลึกก็เลยรู้ยาก หยั่งไม่ถึงความลึก ขนาดมันหายาบใหญ่ แต่อยู่ลึกถึงจับได้ยาก

หลงไปใหญ่เลย อาตมาเห็นทุกวันนี้ หลงความรู้ ความรู้ของ พระพุทธเจ้านี้จะมี เบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย เป็นปริเฉทๆ ศิล สมาธิ ปัญญา

โสดาบันก็มี ศิล สมาธิ ปัญญา ระดับหนึ่ง เช่น อาตมาเคยบอก ว่าถือศีล 5 นี้แหละปฏิบัติให้บรรลุธรรมถือศีล 5 คุณจะเป็นโสดาบัน คุณปฏิบัติศีล 8 ถือศีล 8 ให้บรรลุธรรม คุณจะเป็นสกิทาฯ

ถือศีล 10 คุณปฏิบัติเถอะศีล 10 ดีๆคุณจะได้เป็นอนาคามี
สูงกว่าศีล 10 ขึ้นไปก็รวมเลย จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล ก็
แล้วแต่ ก็เป็นอรหัตต์

นี่โดยบัญญัติภาษาต่างๆ แล้วก็ทำให้ได้

แต่ผู้ที่สอน ผู้ที่รู้ ผู้ที่ปฏิบัติกันทุกวันนี้ในศาสนาพุทธ 'ไม่รู้เรื่อง
เหล่านี้เลย แล้วไม่เอาจริงเอาจ้งด้วย เพราะฉะนั้นศาสนาพุทธถึงสูญ
เลย 'ไม่มีศีล ศีลไม่เป็นมรรคเป็นผล

แม้แต่ไปบวชแล้ว มันชัดเจน ยืนยันเลยว่า ทุกวันนี้พระมีศีล
'ใหม่ 'ไม่รู้ ศีล 5 ศีล 8 ศีล 10 พอรู้เป็นจารีตประเพณี

ศีล 5 ศีล 8 ศีล 10 ที่เป็นเรื่องปรมัตถ์ เป็นเรื่องจริงเลย 'ไม่รู้
ปฏิบัติไม่ถูก จารีตประเพณีถือกันมาอย่างไรก็ถือตามจารีตประเพณี
เป็นประเพณีเฉยๆ

เพราะฉะนั้นผู้ที่ปฏิบัติไปเรียนเปรียญ 9 ไปเรียนดอกเตอร์ ไป
ปฏิบัติเป็นอะไรๆ จึงมองว่าเป็นชั้นพื้นฐาน อ้าว 'ไม่เอาพื้นฐานเหว
'ไม่เอามาปฏิบัติเลย ศีล 5 ศีล 8 ศีล 10 เขาก็เลยไม่มีศีลเลย เสร็จ
แล้วมันก็จะเสียสิ พระไม่มีศีลได้ยังไง ก็ไปยึดเอาวินัย 227 เป็นศีล
โดยภาษาวินัยกับศีลมันคนละอย่างกันเลย ก็'ไม่รู้

จนกระทั่งมันชัดเจนเลยว่าตกลงพระภิกษุมีศีลเท่าไร 227 พุด
กันหน้าตาเฉยเลย ภิกษุมีศีล 227 พุดกันหน้าตาเฉยเลย เห็น'ใหม่
'ไม่มีศีล 'ไม่ได้ขึ้นต้นด้วยไม่ฆ่าสัตว์ 'ไม่ลักทรัพย์ 'ไม่ใช่เลย วินัย

**วินัย 227 มันไม่ใช่ศีล มันเป็นข้อปฏิบัติที่พระพุทธเจ้าตั้ง
ขึ้นมาทีหลัง จากการทำมีพฤติกรรมจริงของคน กรณีที่เกิดขึ้น
ต่างๆ อันไหนผิด ท่านก็ค่อยๆตั้งพระวินัยขึ้นมา มีคนเป็นต้น
เหตุแล้วถึงไปตั้งวินัย อย่างนี้เขาก็ไม่เข้าใจกัน ก็เลยสลับ**

สับสน ไม่ค่อยรู้เรื่องราว ไม่เกิดมรรคผลไปตามลำดับอย่าง น่าอัศจรรย์ ของศาสนาพุทธ

เพราะฉะนั้นจรณะ 15 วิชชา 8 อันเป็นพุทธคุณต่างๆของศาสนา
พุทธ จึงเสื่อมไป ศีล อปัณณกปฏิบัติ 3 ไม่มี เพราะฉะนั้น สัทธรรม
7 ไม่มี ฌานไม่มี วิชชา 8 ไม่มี ก็เท่ากับศาสนาพุทธไม่มี วิชชาจรณะ
สมบัติไม่มีแล้วในศาสนาพุทธ

วิชาจรณะสมบัติที่แม่แต่ในยุคพระพุทธเจ้า อัมพัญญูมานพยังยึด
มั่นถือมั่นว่าฉันเป็นพราหมณ์เป็นผู้ที่เป็นเจ้าของวิชาจรณะสมบัตินะ
ยื้อแย่งกันอยู่กับพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเคยบอกว่าคุณจะรู้จัก
วิชาจรณะได้อย่างไร ในอัมพัญญูสูตร เอาละไม่เท่าความต่อ พุดถึง
หลายทีแล้ว (พตปฎ. เล่ม 9 “อัมพัญญูสูตร” ข้อ 141-177)

พ่อครูว่า... อัดตกิลมละ ชนิดหนึ่งที่ไม่หลงความรู้นั้น ก็เป็น
อัดตะ ทำความลำบากให้แก่ตน แต่ไม่รู้จักอัดตา เพราะไม่รู้จักอัดตา
ก็ลดอัดตาไม่ได้ เมื่อไม่รู้จักอัดตาแล้วจะไปลดอัดตาได้อย่างไร

ทั้งๆที่ โอป้าริกอัดตา แปลว่าอัดตาใหญ่ อัดตาหยาบ ออกมา
ข้างนอก ไปยึดทางโลก เอาโลกทางโลกียะ เอารูปรสกลิ่นเสียง
สัมผัส แม่แต่ที่สุดยศศักดิ์ ความรู้อะไรต่างๆนานา มาเหมาะอยู่ที่ตัว
เองโดยไม่รู้ตัว ก็เป็นการ กิลมละ เป็นความลำบากของชีวิต หอบไว้
เยอะ หอบไว้แล้วไม่ได้อะไรเลย ไม่ได้พาปฏิบัติจนบรรลุธรรมอะไร
เลย ได้แต่รู้ความหมายของบัญญัติ ของภาษา จนกลายเป็น ปทปรม
บุคคล เป็นผู้ที่ เป็นบัวใต้ต้ม ไม่ได้บรรลุ ไม่ได้โผล่ขึ้นมาเลย แล้ว
ท่านก็ขยายความ บัวใต้ต้ม ว่าเป็นผู้ที่รู้พุทธพจน์ก็มาก ท่องไว้ก็มาก
ทรงจำไว้ได้ก็มาก สอนผู้อื่นอยู่ก็มาก แต่ไม่มีการบรรลุมรรคผลใด
เลย นี่คือ ปทปรมบุคคล ไม่บรรลุใดๆเลยในชาตินั้น รู้มาก แต่ไม่ได้
บรรลุธรรม (บุคคล 4 เหล่า พตปฎ. เล่ม 36/ข้อ 108)

โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล ก็ไม่ได้เข้าถึง ไม่ได้เข้าไปสัมผัส จิต เจตสิก รูป นิพพาน ของความเป็นโลกุตระธรรมหรืออาริยธรรมเลย แต่หลงว่าตัวเองเป็นผู้รู้ เป็นผู้ได้ เป็นผู้มี เป็นผู้สอน สาธยาย ได้รับการกราบคารวะสรรเสริญเยินยอ อันนี้แหละเป็นภัยร้ายมากเลย สรรเสริญ ลาก สรรเสริญ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ถึงชั้น ลากสักการะสรรเสริญต่างๆ เป็นอันตรายอันแสนเผ็ดแสบแต่พระอรหันต์ (พตปฎ. เล่ม 16 “ภิกขุสูตร” ข้อ 580-581) อาตมาเคยอธิบายมาแล้วเรื่องนี้

แม่ท่านเป็นอรหันต์ ถ้ายังหลงในเรื่องของโอฬาริกอัตตา ของความรู้ ถ้าด้านที่เป็นอัตตาตัวตนะ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้างนอก ลึกอัตตาตัวตน ที่ไปหลงโอฬาริกอัตตาตัวในเลย ไปเกี่ยวข้องกับข้างใน มันก็จะกลายเป็นพวกฤาษีเข้าไปเป็นพวกเซนไปเลย มันไม่ไปเกี่ยวข้องกับอะไรกับคนเลย แต่ถ้าเผื่อข้างนอก มันจะไปเกี่ยวข้องกับคนละที่นี้

ที่นี้มาเรื่องข้างนอก เกี่ยวข้องกับคนก็จะทำให้ตัวเองลำบากที่จะต้อง 1.ระมัดระวังเรื่องลาก 2.ระมัดระวังเรื่องยศ 3.ระมัดระวังเรื่องสรรเสริญ ส่วนการระมัดระวังด้วยสัมมาทิฐิ ด้วยการสำรวมระวังไม่ติดไม่ยึด ไม่จมกับสิ่งเหล่านั้นก็ดีไป แต่ที่ระมัดระวังเพื่อกลัวจะเสีย ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข นี้สิ มันเป็น อัตตกิเลสถาณุโยค เป็นความลำบากที่จะต้องระมัดระวังอย่าเสื่อม อย่างน้อยลงนะ ต้องมากขึ้นนะ.. รู้ตัวหรือเปล่าอย่างนี้

เพราะฉะนั้นทางเถรสมาคมทั้งหมดเลย เป็นศาสนาที่เต็มไปด้วย โลภียะ ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ทั้งนั้น ไม่ได้ออกมาเลย อาตมาก็พูดไม่รู้ก็ทีแล้วว่าพระพุทธเจ้านี้เป็นถึงพระพุทธเจ้า ท่านเป็นใหญ่หมดเลย ถ้าจะเป็นใหญ่ทั้งด้าน ลาก ยศ สรรเสริญ

โลกียสุข ขนาดไหน ท่านก็เป็นได้ ท่านทิ้ง ถอยออกมาสู่ความไม่
เก็บไว้เลย

ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ก็ไม่เก็บไว้สักนิด ยศ ก็ไม่เก็บไว้
สักนิด สรรเสริญเยินยอยยกย่องอะไร ไม่เอาไว้สักนิด สุขก็ยังไม่เอา
ไว้ อันนี้ลึกซึ้ง สุขนี้ ไม่ใช่เป็นการเสพสุขโดยการทรมาณตนอะไร
พวกนี้

สุดยอดของสัจจะที่พระพุทธเจ้าท่านแสดงพระองค์เองต่อโลก
เข้าใจยาก ผู้ที่ไม่เข้าใจก็ยังจมอยู่ ในเถรสมาคม เป็นพระที่พอเข้าใจ
ได้ง่ายๆ ดีขึ้นๆ ว่าอย่าไปหลง ลาภณะ หินเข้าปากก็เป็นพระมักน้อย
สันโดษนะ ก็เหมือนกับศาสนาเซน หลายศาสนาก็รู้เรื่อง ลาภดีอื่นๆ
เขาก็ทิ้ง ไม่เอาก็ดี พวกเขาไม่ติดยึดเรื่องนี้ ไม่เอาลาภ แต่มัน
ซับซ้อน ไม่ได้ทั้งจริง ซับซ้อน ก็ยังยึดว่าเป็นตัวกูของกู

อย่างอาตมายกตัวอย่างมหาบัวนี้เป็นต้น ที่เอา สถานะของ
นักบวช ไปทำเป็นว่าใหญ่ จะต้องเอามาช่วยประเทศชาติ แล้วก็บอก
ว่า มาๆ จะรวบรวมเอามาช่วยประเทศชาติ ก็คือเรียไรจากชาวบ้าน
นี่แหละ เรียไรในฐานะพระ แล้วอิงแอบประเทศชาติ อิงแอบสถาบัน
มันก็ได้สิ เราก็นึกว่าตัวเองยิ่งใหญ่ ได้มาก็เอามาเข้าคลัง แล้วก็
เส้นเป็นหมัด ตายแล้วก็ยังมาเผ่าอีกของตัวของตน อาตมาเคย
อธิบายไปหมดแล้ว โดยไม่รู้ตัวว่าทำอะไร ยึดติดอะไร มันไม่ใช่
หน้าที่ของพระที่จะไปทำอย่างนั้น แล้วบอกว่ายิ่งใหญ่ทำให้ประเทศ
ก็ไม่ใช่

ที่นี้ อัตตกิลมถานุโยค ในเรื่องที่ไม่หลงความรู้ หลงทางโลก
เรื่องของ ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข สรรเสริญมากมาย เชิดชู
ยกย่องบูชาเป็นยิ่งเป็นใหญ่ เป็นปราชญ์ เป็นผู้รู้ เป็นเอก เป็นหลัก
ของศาสนาพุทธว่าไปโน่นเลยนะ ถึงขนาดนั้น เป็นหลักใหญ่ยิ่งของ

ศาสนาพุทธเลยอะไรไปโน่น ซึ่งมันก็เลยยิ่งหลงเพลิดกันไปต่างๆ นานา ไม่หันเข้ามาสู่สัจจะที่เป็นโลกุตระ เรียนรู้จิต เจตสิก รูป แล้วก็ทำนิพพานให้แก่ตนเองให้ได้

ถ้าเชื่อว่าทำนิพพานให้แก่ตนได้ ไม่ว่าจะเข้าใจผิด เข้าใจถูก อย่างไรก็แล้วแต่ เช่น อาตมา เข้าใจนิพพานเป็นอย่างนี้ ใครก็ตาม ถ้าเข้าใจมีทิวฐิเช่นเดียวกันกับอาตมา มาปฏิบัติ มันก็ต้องมาเป็น อย่างที่อาตมาเป็น ถ้านิพพาน อีกอันหนึ่ง เอาง่ายๆ ต่างกันกับของ อาตมา เขาเข้าใจนิพพานต่างกันกับของอาตมา แล้วเขาก็ไปปฏิบัติ อย่างที่เขาเข้าใจ มันต่างกัน เขาก็ต้องได้นิพพานอันนั้น แล้วเขา ยืนยันใหม่ว่าอันนั้นเป็นนิพพาน อธิบายได้ใหม่นิพพานคืออย่างไร อธิบายมาเป็นภาษาไทย ภาษาคนภาษาต่างๆ ให้คนอื่นเขาเข้าใจได้ ไหมว่า หมายถึงจิต เจตสิก อย่งไรที่มันเป็นนิพพาน มันมีลักษณะ อย่งไร อธิบายกัน ยังไงเด็กๆชาวบ้านสามัญถ้ามันมีสภาวะจริง มันก็ พออธิบายให้พอรู้ได้

โดยเฉพาะอยู่ร่วมกัน นิพพานคือไม่มี โลก โกรธ หลง ไม่ไป หลง ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข คบคั่นกันอยู่ด้วยกันก็จะรู้เลยว่าสิ่ง เหล่านี้มันไม่มี นี่เป็นภาษาต่างๆแต่ผู้ยังจมอยู่ใน ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข มันไม่ได้ออกมา ไม่ได้หลุดพ้น ยังจมอยู่แท้ๆแล้วจะบอก ว่าฉันเป็นผู้รู้ศาสนาพุทธ

ผู้ออกมาอย่างพระพุทธเจ้าท่านออกมา ท่านเป็นผู้รู้จริง อาตมาก็อยู่ในโลกโน่น อาตมาก็ออกมา ก็ไม่ได้ไปเอา ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีลากยศสรรเสริญ มีแต่ถูกด่า สำหรับผู้ที่ เข้าใจจริงเท่านั้นไม่ด่า แต่ยกย่องบูชาเคารพ และบูชาเคารพอย่าง ยกย่องเหนือเกล้า เหนือเศียรอย่างที่เขาพูดมา เขาไม่ได้เสแสร้ง ก็ เป็นสิ่งที่เป็นสัจธรรมที่เขามีความรู้ในจิตลึกๆเลยว่ สิ่งนี้ใช่ หายาก

ยุคนี้ยิ่งหายาก เป็นสิ่งที่จะต้องบูชาเชิดชู มันเป็นเรื่องจริง เคารพอย่างแรงกล้า ศรัทธาอย่างแรงกล้า เชื่อถืออย่างแรงกล้า มันเป็นส่วนหนึ่งของมัน

คำว่า แรงกล้า ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสเรื่องโลกุตระธรรม ไม่ใช่ว่ามันไม่มีสถานะจริง ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่าผู้ที่รู้จักและรู้อย่างนี้เป็นสัจธรรมได้ฟังจากพระพุทธเจ้า ได้ฟังจากสัตบุรุษ ได้ฟังแล้วละอายที่ตัวเองเข้าใจผิดมา แล้วตัวเองก็เห็นว่าเป็นพหุสัจจะ ก็เคารพเลย ศรัทธาเชื่อถือเลย อย่างแรงกล้า อย่างดีพฟังเลย อย่างนี้เป็นต้น ซึ่ง เป็นลักษณะจริงของจิตมนุษย์ จิตจริงของมนุษย์

แต่ผู้ไม่มีนั้น ดีไม่ดีตรงกันข้ามกันอีก มันก็เป็นสัจจะ

เพราะฉะนั้น อดตกิลมละ ที่อาตมาอธิบายไปเป็นอดตาแบบใหญ่ โอปาริกอดตา เป็นแบบใหญ่ภายนอก ที่นี้ก็เข้ามาภายในจิต เรียกว่า มโนมยอดตา

มโนมยอดตา อดตาที่จิตภายนอกกับภายในด้วย คืออันเป็นตัวเองแล้วก็ยึดเป็นอดตาของตัวเอง

อธิบายการยึด การยึด พระพุทธเจ้าท่านแจกเป็น 4 อย่าง จริงๆ 4 อย่างนี้เป็นอดตาหมด

1. กามุปาทาน (ถือมั่นติดยึดในกามภาพ บำเรอรูปรสข)
2. ทิฏฐุปาทาน (ถือมั่นติดยึดในทิฏฐิ เช่น เห็นว่ามีตัวตน)
3. สीलพตูปาทาน (ถือมั่นติดยึดในศีลและวัตรปฏิบัติธรรม)
4. อดตวาหุุปาทาน (ถือมั่นเข้าใจในอดตาหรืออาตมมันได้แค่

วาทะ แต่ไม่เคยรู้เห็นอดตาตัวปรมาตมมันจริงๆนั้นเลย) . . .

(พตปฎ. เล่ม 11 ข้อ 262)

1.กามุปาทาน ยึดกามเป็นอดตา 2. ทิฏฐุปาทาน ยึดทิฏฐิเป็นอดตา 3.ศีลพตูปาทาน ยึดศีลพรตเป็นอดตา 4.อดตวาหุุปาทาน

เองยึดผิด แรงด้วยนะ ยึดทฤษฎีตัวเองแรงด้วย แล้วก็ปฏิบัติศีลพรต เพราะทฤษฎีผิด ศีลพรตจึงพลอยผิดไปใหญ่ วิธีปฏิบัติศีลปฏิบัติพรต ออกนอกกริตหมด อย่างนี้เป็นต้น

เอาตมาพูดยกตัวอย่างเอาบุคคลมาอ้างอิงยืนยันนี้ เพื่อจะบอกความจริงว่ามันเป็นความจริง ไม่ใช่เอาตมาพูดลอยลมไม่มีตัวใครปฏิบัติ มีคนปฏิบัติอย่างนั้นจริงๆ แล้วมันก็ไม่ถูกต้องจริงๆ แล้วคนก็ไปยอมรับนับถือกัน เอาตมาสงสาร อยากจะให้รู้ อยากจะให้เข้าใจ ขอบอกด้วยฉีกอกให้ดูเลย ว่าเอาตมาไม่ได้เกลียด ไม่ได้ขังมหาบัว ไม่ได้เกลียดได้ขังผู้ที่เอาตมาตำหนิ เอาตมาพูดสังฆกรรมที่เป็นการตำหนิ สงสารมหาบัว แต่เอาตมาต้องพูดถึงธรรมะ เอาตมาไม่ได้หมายถึงบุคคล แต่บุคคลคือมหาบัวนั่นแหละ ไปปฏิบัติธรรมะผิด มันก็ออกไม่ได้ เอาตมาพูดธรรมะที่มันผิดของมหาบัว กล่าวลงไปชัดๆว่ามหาบัวผิดอย่างนี้ๆ ผิด มันจริงไหมละที่เอาตมาพูด มันจริงด้วยตามธรรมะ แล้วก็จริงด้วยที่บุคคลผิด แล้วก็มาหลอกให้คนอื่นไปหลงผิดกันทั่วบ้านทั่วเมือง มันน่าสงสารศาสนาไหม? ไปเข้าใจผิด ไปนับถือบุคคลผิดมาเป็นคนถูก โอ้หยา! มันจะไม่ได้อะไร ชีวิตนี้คนที่ใฝ่ธรรมะมีเยอะนะ ที่ศรัทธา นับถือเยอะ มันยังน่าสงสารตรงนี้อีก

_สู่แดนธรรม... พ่อท่านมีเจตนาที่จะใช้ธรรมะวาที่เป็นอาวุธ เพื่อที่จะได้ลูกศิษย์ของท่านอาจารย์มหาบัวเข้ามาทางธรรมใช้ใหม่ครับ เพื่อให้สัมมาทฤษฎีแก่ลูกศิษย์ของมหาบัว

พ่อครูว่า... เอาตมานับอกไปหลายทีแล้ว เอาตมาไม่ต้องการลูกศิษย์ ไม่ได้ต้องการบริวาร ไม่ต้องการอะไร แต่ทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ทำความจริงให้ถูก ให้ได้รับเท่านั้นเอง ก็จะบอกว่า ก็เพื่อลูกศิษย์มหาบัวนั่นก็ถูก ให้ได้ฟังดีๆ ฟังด้วยดี ฟังด้วยดีแล้วจะได้ปัญญา ว่าเราหลงผิดมาขนาดนี้เลยหรือนี่

ซึ่งมันเป็นความจริงที่มันแสดงความเสื่อมของศาสนาพุทธว่า มันเสื่อมจริงๆ พุตกันยากจริงๆเลย อาตมาเห็นใจตัวเองด้วย ที่ว่าจะทำยังไงหนอถึงจะฉลาดกว่านี้ ถึงจะทำให้คนเข้าใจได้ง่ายกว่านี้ ทำให้คนเข้าใจได้เร็วกว่านี้ จะทำยังไง

อาตมาก็หมดภูมิ มีเท่าไรก็พยายามใช้ความเก่งกล้าสามารถของตัวเองเต็มที่

_สู่แดนธรรม... พ่อท่านเคยบอกไว้นานแล้วว่า พ่อท่านไม่มีวิธีอื่นนอกจากใช้ความจริงเอามาแผ่ให้ดู ไม่ได้ต้องการบริวารด้วยการหลอกล่อ ไม่ได้ต้องการให้เขามาเห็นดีว่าอย่างนี้น่านับถือ

พ่อครูว่า... เออ อันนี้ก็ถูกอีก ก็นั่นแหละ ไม่รู้จะทำไง ให้เขาเข้าใจด้วยตัวเอง ให้เขารู้ ให้เกิดปฏิกิริยาปัญญาว่าพ่อท่านพูดถูกนะ ฟังมาตั้งนานแล้ว แล้วเคยดำโพธิ์รักษ์ในใจมาตั้งนานแล้ว นี่แหละ ถึงจะเกิดความละเอียดอย่างแรงกล้า เข้าใจว่าโพธิ์รักษ์ มันบ้าๆบอๆ มันผิดๆ มันเลอะเทอะมันจะทำลายศาสนาจริงๆ พอมาเข้าใจได้ว่า ตายๆๆ นี่คือน้ำเนื้อแท้แก่นแท้

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน พ่อครูทำงานศาสนาพุทธมา 50 กว่าปี ได้ผลดีไม่มีล้มเหลว

พ่อครูว่า... เข้าหาสาระ พระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้ในพระสูตร (สู่แดนธรรมว่า มหาสารโรปมสูตร พตปฎ. ล.12 /ข้อ 347-352) ท่านบอกว่าศาสนานี้ ผู้ที่ต้องการแก่นแต่ไม่ได้แก่น ไปหลงอยู่แต่ใบดอกลูก แม้แต่ศีลที่เป็นแค่สะเก็ดของต้นไม้ก็ไม่ได้ ไปได้แต่ดอกลูกใบผล ออกงามไพบูลย์

เขามีความยินดี มีความดำริเต็มเปี่ยมในลาภและความสรรเสริญ
 เขาย่อมยกตนข่มผู้อื่นว่า เรามีลาภสักการะและความสรรเสริญ ส่วน
 ภิกษุอื่นนอกนี้ไม่ปรากฏ มีศักดาน้อย เขาย่อมมัวเมา ถึงความ
 ประมาท เพราะลาภสักการะและความสรรเสริญนั้น เมื่อเป็นผู้
 ประมาทแล้วย่อมอยู่เป็นทุกข์

เปรียบเหมือนบุรุษผู้มีความต้องการแก่นไม้แสวงหาแก่นไม้
 เที่ยวเสาะหาแก่นอยู่ เมื่อต้นไม้ใหญ่มีแก่นตั้งอยู่ ละเลยแก่น
 ละเลยกระพี้ ละเลยเปลือก ละเลยสะเก็ดไปเสีย ตัดเอากิ่งและใบถือ
 ไป สำคัญว่าแก่น.

มหาสารโฆปมสูตร ล.12 ข.347

ศีลเป็นสะเก็ด สมาธิเป็นเปลือก ปัญญาเป็นกระพี้ วิตติเป็นแก่น
 ดอกใบผลเป็นลาภสักการะสรรเสริญ

พ่อครูว่า...ท่านตรัสเป็นลำดับๆ ว่า

ผู้ปฏิบัติที่ต้องการแก่น ไปได้แค่กิ่งใบดอกผล ...

ผู้ที่ต้องการแก่น แต่ไปได้แค่สะเก็ด นั่นคือ ศีล ก็ไม่ได้ ...

ต้องการแก่น แต่ไปได้แค่เปลือก คือสมาธิ ก็ไม่ได้...

ต้องการ กระพี้ คือปัญญา ก็ไม่ได้

ต้องการแก่น แต่ไปพยายาม ได้กระพี้ก็จะได้ปัญญาบ้าง ได้
 เปลือกก็จะได้สมาธิบ้าง ได้สะเก็ดก็จะได้ศีลบ้าง

ที่ไม่ได้สักอย่าง ต้องการแก่น แต่ไม่ได้สักอย่าง สะเก็ด เปลือก
 กระพี้ ก็ไม่ได้ ไปได้แต่ใบดอกผล ทุกวันนี้ใช้ไหมศาสนาทุกวันนี้
 ดอกใบผล คืออะไร คือลาภ สักการะ สรรเสริญ เสียงเยินยอ ดอกใบ
 ผลนั้น คือโลกธรรม ซึ่งก็พุดไปแล้ว ศีลก็ไม่มี มีแต่วินัย กลัวจะอาบัติ
 นั้นนะ ระมัดระวังแต่จะอาบัตินั้นนะ แมแต่ปราชิก แมแต่อาบัติ

สังขาทิเสส ไม่ต้องพูดเลย หย่าเหยะกันอยู่ในนั้นนะ ยิงอาบัติน้อย เล็กอาบัติเล็กยิ่งไม่ต้องพูดเลย เลอะกันอยู่นั้นนะ

ขออภัยเถอะ มันเป็นน้ำเน่าเหม็นหมักหมมอาสวะ หมักหมมอยู่ อย่างนั้นจริงๆ ขออภัยเถอะต้องพูดความจริง อาตมาแสดงธรรม มัน สดสงสาร อาตมาเกิดมาชาตินี้ มากอบกัศาสนาพุทธ ที่มันเสื่อมไป ไม่ใช่เป็นเจ้าของนะที่พูดนี้ แต่อาตมาเป็นผู้ที่มากอบกัจริงๆ พูด เหมือนกับมันใหญ่นะ แต่มันก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ก็ได้แค่นี้แหละ ได้ แค่ว่าผู้เข้ามาเข้าใจ แล้วก็มาเห็นดีเห็นงาม แล้วก็มาปฏิบัติตาม ก็ได้เท่า ที่ได้ แล้วอาตมาก็ยังสบายใจ และภาคภูมิใจอยู่ว่าอาตมาทำงานมา 40-50 ปีแล้ว พูดถึงความตายของตัวเองไปอยู่ ว่า คงจะไม่นานไม่ ช้าก็คงจะต้องตาย แล้วก็ได้ทำงานมา

ล้มเหลวมั้ย.. อาตมาก็ภาคภูมิใจว่าไม่ล้มเหลว เพราะ อาตมา ได้ทั้งเขียน ทั้งพูด ทั้งได้พากันปฏิบัติ จนกระทั่งเกิดมรรคเกิดผล เกิดบรรลุธรรมอย่างแท้จริง มาเป็นสังคัม สาราณียธรรม 6 มาเกิด สังคัมที่มี ศีล สมาธิ ปัญญา วิมุติ วิมุติญาณทัศนะ กันจริงๆ แล้วมา อยู่รวมกันเป็นกลุ่มหมู่ของชาวพุทธที่แท้จริง ยืนยันได้ว่าเป็นชาว พุทธที่แท้จริง เป็นชาวพุทธที่เป็นอาริยะ เป็นชาวพุทธที่มี โลกุตระธรรม จึงอยู่กันอย่าง เมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตาดามโนธรรม ลากที่ได้โดยธรรมก็เอาเข้ากองกลาง (สาราณียธรรม ๖ ธรรม เป็นเหตุให้อยู่ร่วมกันอย่างมีเอกภาพ พตปฎ. เล่ม 22 ข้อ 282-283)

เหมือนสมัยพระพุทธเจ้า หมู่สงฆ์ไปบิณฑบาตได้ลากมาโดย ธรรม ก็เอาไปรวมกันกับกองกลางหมดเลย เพราะตอนนั้นทำได้แต่ เฉพาะในวงสงฆ์ สาธารณโภคีในสมัยพระพุทธเจ้า ทำได้เฉพาะใน วงสงฆ์ เป็นเรื่องที่อาตมาเคยพูดไปแล้ว เป็นยุคทาส ยุค

สมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นยุคที่ไม่รู้จักสิทธิมนุษยชน มันก็เลยทำไม่ได้ในฆราวาส แต่ยุคนี้มันทำได้ในฆราวาส

พวกเราจึงเกิดหมู่มุขที่มี สาราณียธรรม 6 ได้ลาภโดยธรรม แล้วก็มาอยู่รวมเป็นสังคัม ต่างก็มีทิวลิปสามัญญตา ศีลสามัญญตา ยืนยันธรรมะของพระพุทธเจ้า ว่า มีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ตราบใด โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์

นี่แหละ สาราณียธรรม 6 เป็นเรื่องจริง มันถึงขั้นสาธารณโภคี ได้ มันเป็นเรื่องบรรยายได้ว่า สาธารณโภคี ออกกฎบังคับหรือเปล่านั้นก็เปล่า มาโดยอิสระ มาด้วยจิตสมัครใจเองเลย เห็นสมควรมาก็มา จะมาจะไปอิสระสบายทุกอย่างเลย ซึ่งเป็นเรื่องที่พิสดารยืนยันสังคัมของพระพุทธเจ้าว่า ตราบที่มีผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์

ไม่ใช่ภาษาพระพุทธเจ้าตรัสไว้เปล่าๆ ยุคนี้ก็มีพระอรหันต์ แต่เขาไม่เชื่อว่าอย่างที่เขาอโศกเป็นนี่คืออรหันต์ สรุปรายๆว่าอรหันต์ชาวอโศก เขาไม่เชื่อว่าเป็นอรหันต์ ต้องอรหันต์หลับตาอย่างสายหลับตา นั่นเขาเชื่อว่าเป็นอรหันต์ อรหันต์อย่างชาวอโศกนี้เขาไม่เชื่อ ..อย่างกับลิงนี่อรหันต์ชาวอโศกดำเขาเป็นไฟอีก จะอรหันต์อะไรวะ ไม่เชื่อ

อรหันต์ต้องไม่พูดว่าใคร ต้องนิ่งๆเฉื่อยๆเรียบๆง่ายๆ เหาะได้ด้วย เหมือนอย่างพ่อของคุณจับใจว่ามา ต้องเหาะให้ดูได้สิ แต่ตอนหลังก็ตีนะพ่อของจับใจก็อุตสาหมาที่นี้เลย แล้วก็มาตายที่นี้ เผาที่เฮือนสุดชีวิตเลย สุดท้ายก็สำเร็จได้ธรรมะ

ภาพที่เห็นคือผู้ที่นำสงสารทั้งนั้น (ภาพขึ้นจอ "28 พระอรหันต์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์") อาตมาช่วยท่านไม่ได้เลย เพราะท่านเองท่านยึดมันถือนั้นครุบาอาจารย์ลัทธิผิดๆ แล้วอาตมาก็ไม่ใช่ว่าคนจะเข้าใจได้ง่ายๆ

จะพูดให้ชัดจริงๆ อันนี้เป็นธรรมชาติมาไม่ได้ดูถูกนะ พวกท่านทั้งหลายที่ว่ามานี้ ท่านอยากได้อรหันต์ อยากได้ความสูงส่งของพุทธ แต่ท่านน่าสงสารมากเลยที่ท่านเกิดผิดยุค เกิดก่อนอาตมาเกิด ท่านก็เลยไม่ได้ฟังสิ่งที่ดี ท่านได้ฟังสิ่งผิดก็เลยหลงตามผู้ที่ผิด พวกท่านผิดไปทั้งหมดแล้ว อาตมาเลยกุ้ไม่กลับกัน เขาก็ยืนยันประกาศพระอรหันต์ในประเทศไทย (ภาพขึ้นจอ) อันนี้เฉพาะ 2562 รวบรวมกันอีกเดี๋ยวนี้มีเยอะแยะ มีอรหันต์อะไรต่ออะไรอีก

เขาก็ประกาศกันเป็นทางการอย่างนั้นนะ อาตมาก็ประกาศเหมือนกันไม่มีปัญหาอะไรหรอก แต่ใครเป็นธรรมวาที ใครเป็นอธรรมวาที ก็ต้องศึกษากันดีๆ นะ

แต่ละผู้แต่ละคนที่ใส่ธรรมชาติพระพุทธเจ้าอยู่ก็ต้องตั้งอกตั้งใจติดตามเสาะหา ใช้ปัญญาอันดี อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านแนะไว้ ขอให้ฟังความทั้งสองอย่างทั้ง 2 ทาง อย่าฟังความแต่ทางเดียว เพราะฉะนั้นถ้าไปปิดประตู ไม่ฟังธรรมชาติทางเรา ทางใด ทางหนึ่งบ้าง ฟังไปทางเดียว แน่นนอนคุณก็รู้ทางเดียว คุณไม่มีทางที่จะรู้ทางที่สองได้หรือคุณฟังเหมือนกันแต่คุณฟังเหมือนน้ำชาเต็มถ้วย หรือคุณปิดฝาถ้วยเลยฟังแล้ว มันจะไปเข้าอะไร น้ำเทเข้าไปยังงี้ก็ไม่เข้า ต้องเปิดใจรับ เปิดถ้วยแล้วเทน้ำชาที่อันเก่าออกให้พร่อง แล้วฟังดีๆ เปิดใจให้ว่าง ฟังความ 2 ข้าง แล้วเปรียบเทียบกันดีๆ

อาตมาพาทำนั้น มีเบ็องตัน ท่ามกลาง บั้นปลาย แต่ท่านไม่มีเบ็องตัน ท่ามกลาง บั้นปลายกันเลย ศิลเป็นเบ็องตันท่านไม่เอากันแล้ว

สี่ธรรมชาติพอครุ ตอน ปฏิบัติธรรมไม่เริ่มต้นที่ศิลปะเหมือนผีหัวขาด

พ่อครูว่า... อาตมาเองสบายใจมาทำงานศาสนาพุทธ พอมาทำงานศาสนาเขาก็เริ่มต้นบอกว่า เอา วงการศาสนาพุทธนี่นะ ถ้าใครจะเอาศีลให้มาเอาที่อโศก ใครจะเอาสมาธิให้ไปเอาที่ธรรมกาย ใครจะเอาปัญญาให้ไปเอาที่สวนโมกข์ ท่านพุทธทาส ที่สวนโมกข์ว่าอย่างนั้นเลยนะ

อาตมาก็สบายใจที่เริ่มต้นทำงานศาสนา อาตมาเริ่มต้นถูกแล้ว แล้วอาตมาก็มาสอนสมาธิ สอนปัญญาไปเรื่อยๆ อาตมาก็ไม่ไปแย้ง ไม่ไปเถียงอะไรมากมายหรอกว่าอาตมาไม่มีสมาธิ ไม่มีปัญญา ไม่ใช่ ว่าพวกอาตมาจะมีแต่ศีล

แต่พวกท่านนั้นเป็นพวกหัวกุด ศีลนี้เป็นหัว หัวกุดทั้งนั้นนะ สมาธิปัญญาของเขาไม่มีหัว แล้วมันจะไปเป็นคนเต็มคนได้อย่างไร คนหัวขาด มันไม่ได้

ศีลนี้ยิ่งใหญ่ ศาสนาอื่นใดๆไม่มีศาสนาที่มีศีลเป็นหัว เป็นหลักการเหมือนศาสนาพระพุทธเจ้าหรอก แล้วก็อิทัปปัจจยตา ศีล สมาธิปัญญา ปฏิบัติกันอย่างเป็น จรรณะ 15 วิชชา 8 มันไม่มี

พระพุทธเจ้าจึงตรัสไว้ว่าศาสนาอื่นใดไม่มีมรรคมืดองค์ 8 โภชณองค์ 7 ศาสนานั้นไม่มีสมณะ 4 เหล่า คำว่าสมณะ 4 เหล่านี้แหละคืออาริยกะหรืออาริยกบุคคล เป็นคนเจริญจริงๆ เจริญอย่างปฏิบัติได้ เจริญอย่างทวนกระแสโลกีย์ ไม่ใช่เจริญอย่างโลกีย์ที่พาไปรวยด้วย ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ไม่ใช่อีกแหละ ทวนว่ามีแต่หมด ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข หมดจริงๆ อย่างนี้ต่างหาก นี่คือสังฆธรรมที่ยาก สังฆธรรมที่มันเหมือนง่ายนะ ทวนกระแส ทำไมมันจะไม่เข้าใจคำว่าทวนกระแส ก็น่าจะเข้าใจนะ ทวนกระแส

เอาง่ายๆ ศีล สมาธิ ปัญญา นี่เป็นเบื้องต้น(ศีล) นี่เป็นเบื้องปลาย (ปัญญา) แต่คนไปศรัทธาปัญญามากกว่ามาศรัทธาศีล เพราะมันเป็น

ปลายเป็นยอด เขาเอายอดไม่เอาต้น เพราะฉะนั้นพวกที่จะเอา มันต้องเอาทั้ง 3 ศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ หรือเป็นพวกมุดเข้าป่าเข้าถ้ำ มันก็เลยไปใหญ่เลยใหญ่ เลอะใหญ่เลย มุดเข้าป่า ปัญญาเป็น ดร. เป็นเปรียญ 9 สมาธิก็นั่งหลับตา ไม่ว่าจะป็นพระป่าที่ นั่งหลับตา สมาธินี้ แม้แต่พระบ้านก็เชื่อว่าสมาธิต้องหลับตา ฌานก็ต้องนั่งหลับตา ว่ากันอย่างนั้น

อาตมาก็ขอยืนยันว่าไม่มี ศาสนาพุทธ ของพุทธนั้นฌานวิสัย ของพุทธเป็นอจินไตย ฌานวิสัยของพุทธไม่มีหลับตา ไม่ได้เข้าฌานออกฌาน ฌานของพุทธไม่ต้องเข้าไม่ต้องออก ได้แล้วก็ได้เลย ได้แล้วก็ได้เลย

_สู่แดนธรรม... ออกมาแล้ว ไม่ต้องเข้าอีก

พ่อครูว่า... ไม่ต้องเข้า ไม่ต้องออก ศาสนาพุทธ เพราะฉะนั้น คำว่า ฌานวิสัย เป็นอจินไตย อธิบายได้ยาก ฌานมีมากมายในศาสนา คำว่าฌาน เป็นของเก่าของแก่ เสร็จแล้วมันผิดเพี้ยนไปไกล พระพุทธเจ้าก็ดึงกลับมาได้ยากอยู่ ยิ่งโพธิรักษ์ยิ่งจะดึงยากใหญ่ ดึงกลับมาเป็น ฌานพุทธ

ฌานพุทธ เกิดจากการมีศีลเป็นหลัก แล้วก็มี อปัณณกปฏิบัติ 3 เป็นตัวปฏิบัติ จึงจะเกิด สัทธรรม 7 แล้วเกิดฌาน และมีวิชา มารวมให้เกิด เกิดการเจริญ เกิดการพัฒนาเป็นมรรคเป็นผล

ไม่มีไปนั่งหลับตาอะไร ไม่ต้องไปหาสถานที่ ไม่ต้องไปเตะทำอย่างโน้นอย่างนี้ ทำฌาน ทำสมาธิ ไม่ต้อง สมาธิต้องนั่ง ฌานก็ต้องนั่ง แล้วก็ต้องหลับตา ไม่ต้อง หาที่สงบหน้อยอะไร ไม่ต้อง ฌาน สมาธิ ก็ปฏิบัติ อปัณณกปฏิบัติ 3 ในจรรณะ 15 นี้แหละ ปฏิบัติจรรณะ 15 ของพระพุทธเจ้านี้แหละ

มันเสื่อมไปไกลจนกระทั่งว่า ปฏิบัติจรรยา 15 เกิดฉาน เกิดสมาธิ อย่างนี้ใครเขาสอนกันวะ มีที่ไหน ดินะว่า ยังมีในพระไตรปิฎก ยังยืนยันยังเอาออกมาพูดได้ คำว่าฉาน 1 2 3 4 ยังอยู่ในจรรยา 15 ยังดินะ ถ้าไม่อย่างนั้นเอาตัวมาหัวขาดเลย เขาเอาตายเลย เขาบอกว่ามันเอาอะไรมาพูด ยังดีมีหลักฐานของพระพุทธเจ้า ถ้าไม่ทั้งหมดทำเลย แล้วคำว่าฉาน ก็ไปอยู่ในข้อที่ 12 13 14 15 ของจรรยา 15 ไปอยู่ตอนปลายด้วย มันก็เลยยังไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ไม่ค่อยจะเชื่อว่าฉาน มีด้วยเหอที่เกิดจากการมามีศีล ปฏิบัติศีล ปฏิบัติอแป้นกปฏิบัติ 3 จึงจะเกิด ค่อยๆลดละกิเลสลงไป จึงจะเกิดการรู้เรียกว่าศรัทธา ถึงจะเกิดการเห็นเรียกว่าศรัทธา จึงจะเกิดการเชื่อว่าอ้อ ปฏิบัติศีล และ อแป้นกปฏิบัติ 3 ถึงจะเกิดการรู้จักกิเลส แล้วทำให้กิเลสลดได้ อ้อ รู้กิเลส ลดกิเลสอย่างนี้หรือ

แต่ก่อนไปนั่งหลับตาเอานะ ปฏิบัติธรรมต้องนั่งหลับตา ทำสมาธิ ทำฉาน อ้อให้มาเรียนรู้ศีล อแป้นกปฏิบัติ 3 อย่างนี้หรือแต่ก่อนไม่ได้เห็นอย่างนี้เลย ไม่ได้เชื่อ ไม่ได้ศรัทธาอย่างนี้เลย ศรัทธาแต่การไปนั่งหลับตาเอา อ้อ! ฉาน สมาธิ วิมุต ต้องมาปฏิบัติศีล อแป้นกปฏิบัติ 3 นี้เหอ นี้แหละตัวหลักการปฏิบัติใหญ่ที่ไม่ผิด อ้อ! อย่างนี้หรือ

แต่ก่อนไปว่าที่โพธิ์ริกษ์เอาแต่ศีล อแป้นกปฏิบัติ 3 นะ โพธิ์ริกษ์มาสอนอย่างนั้นนะ แล้วไปว่าโพธิ์ริกษ์เสียย่าแยเลย ตายๆอาย หิริ อาย กว่าหิริ นี้ต้องเกิด ศรัทธาจริงๆ ต้องเชื่อว่าตัวเองเชื่อมาผิด ลบหลู่ผู้ที่ถูกเป็นผิด ลบหลู่ดูถูก ปรามาส บริภาษด้วย บริภาษแปลว่าด่า มันก็ละอายที่ไปว่าผู้ที่ถูก

หรือยังโอดตปปะ เกรงกลัวอย่างแรงกล้า อันนี้ยังเป็นความเจริญ จึงเรียกว่าเป็น สัทธรรม ธรรมะอันดี เจริญ โอดตปปะ

ผู้ที่ระลึกได้ รู้ตัว เข้าใจถูกว่าตัวเองผิด หิริด้วย โอตตปปะด้วย จึงเข้าสู่พหุสูตรหรือพาหุสัจจะ จึงเข้าสู่ว่าอ้อ! ความจริงมันเป็นอย่างนี้หรือ เราเข้าใจผิดมานะ จึงได้เริ่มต้นแก้ไขตัวเอง ปรับปรุงตัวเอง เมื่อแก้ไขปรับปรุงตัวเองขึ้นมา จึงเจริญด้วยวิริยะสติปัญญา จึงได้เพียรปฏิบัติตามที่ศึกษาที่เข้าใจใหม่ เข้าใจถูกแล้ว แต่ก่อนนี้เข้าใจผิด ก็เลยต้องมาเพียรใหม่ วิริยะใหม่ ตั้งสติใหม่

สติที่เขาปฏิบัติกัน เขาเอาสติไปปฏิบัติกันอยู่ในหลับตา สติให้ตื่นเต็ม ลืมตาไม่ได้รู้เรื่อง ชาคริยานุโยคะ ไม่ได้สังวรอะไร สังวรบ้างก็เท่านั้นเอง ไม่ได้สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นปัญญามันเกิดไม่ได้เลย เพราะมันไม่มีศีล ไม่มีอภินนกะปฏิบัติ 3 ปัญญาจะเกิดไม่ได้ ไปหลับตาชะอย่างเดียว ไม่กินไม่อยู่ โภชนมัตตัญญุตตา ไม่มี สำรวมอินทรีย์ 6 ไม่มี ตื่นก็ไม่ตื่น ไม่ครบ อภินนกะปฏิบัติ 3 ไม่มีสักอย่างเลย ศีลก็ไม่มี หัวไม่มี เรียกว่าพวกผีหัวขาด เป็นคนพิการไม่มีหัว

ศีล สำรวมอินทรีย์ โภชนมัตตัญญุตตา ชาคริยานุโยคะ นี้แหละคือศาสนาพุทธ

ส่วนการจะเกิดศรัทธา เกิดหิริโอตตปปะ เกิดพหุสัจจะ เกิดวิริยะ เกิดสติ เกิดปัญญานั้น มันเป็นผลเนื่องมาจากศีลกับอภินนกะปฏิบัติ 3 นะ มันไม่ใช่ไปนั่งหลับตาเอาเลย

เพราะฉะนั้นหัวก็ไม่ได้ หางหรือว่า ฌาน 1 2 3 4 มันก็ไม่ได้ หัวก็ไม่ได้ หางก็ไม่ได้ ผีหัวขาด ขาก็ขาดอีก กลายเป็นผีหัวขาดทั้งหัวทั้งหาง นำสงสารศาสนาพุทธแบบนี้

__สู่แดนธรรม... อาจารย์ของผมบอกว่าท่านนั่งภาวนาสมาธิแล้ว ศีล มันก็บริสุทธิ์ในตัวเองครับ พ่อท่านบอกว่างค์ประกอบในการมี ศีลต้องมีเหตุปัจจัย ต้องมีสิ่งที่อยู่ต่อหน้า มีองค์ประกอบของธรรมะ

ที่เป็นศีลต้องมีเจตนางดเว้นจริงๆ ไม่ใช่ไปเป็นแบบตลกๆ อย่างนั้น
ใช้ไหมครับ

พ่อครูว่า... ใช่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อาตมาได้มารื้อฟื้นขึ้น เอา
ธรรมะพระพุทธเจ้าที่เป็นโลกุตระเป็นอาริยะ เอาคืนมา อาตมาก็ต้อง
พยายามรื้อคืนมาจริงๆ ใครจะเชื่อ มันก็บังคับกันไม่ได้ ใครจะไม่เชื่อ
มันก็ไปบังคับเขาไม่ได้เหมือนกัน ผู้ที่จะเชื่อก็เชื่อด้วยตัวเอง ต้องฟัง
ด้วยตัวเอง ตัดสินด้วยตัวเอง วินิจฉัยด้วยตัวเองว่าอย่างนี้ใช่ คุณก็
ต้องวินิจฉัยเอง

แล้วยิ่งอาตมาไม่ได้ไปหวานล่อม ไม่ได้ไปหาบริวาร ไม่ได้ไป
หาโฆษณาทำพิธีการอะไรต่างๆ เพื่อให้มาเชื่อ ให้มานับถือ ไม่ทำ
เด็ดขาด อาตมาไม่ทำเลย มันไม่กล้า มันอาย จะไปทำอย่างนั้น ก็
พูดแต่ความจริง มันก็เลยแข็ง เขาก็เลยรู้สึกว่ ไลน์มันไม่เอาใจ มัน
ไม่ปะเหลาะ มันไม่โฆษณาตัวเองเลย อาตมาพูดนี้ไม่ได้โฆษณาตัว
เองนะ ที่บอกว่าอาตมาเป็นอรหันต์ อาตมาไม่ได้พูดเพื่อโฆษณาตัว
เองนะ

คนที่โฆษณาตัวเองนั้น เขาก็จะมีลักษณะปะเหลาะ ลักษณะ
ประเล้าประโลม โฆษณาจะต้องมีสิ่งที่ทำให้เขาสนใจ อาตมา ใครจะ
สนใจไม่สนใจก็ศิระศิระมัน ใครจะสนใจไม่สนใจ ใครจะไป
บังคับกันได้ก็ตัวใครตัวมัน ก็ช่างใครก็ช่างใคร อาตมาไม่ได้ว่าช่าง
หัวใครนะ ต้องระมัดระวังภาษาคำพูดบางที่จะพูดไม่เพราะ อาตมา
พูดเพราะอยู่ ก็รู้ที่อยู่ว่าพูดไม่เพราะมันเป็นยังไงแต่อาตมาไม่พูด
แต่มันแข็งมันดูตรง มันดูเปรี้ยวเปรี้ยวๆเท่านั้นเอง

เอาละอาตมาว่าจะพยายามพูดให้ถึง 20:00 น ตอนนี้นมันฝนตก
สำหรับวันนี้ก็ได้ว่ามาถึง 19:52 น แล้ว

ก็ขอสรุปลงไปอีกนิดหนึ่งว่าอาตมาจะยังทำงานอยู่อีก ยังไม่ยอมตาย มีคนอนุโมทนาสาธุ แต่อย่านึกว่าอาตมาสามารถที่จะลาภชั้นดีไปได้เองง่ายๆ ที่จะต้องเป็นไปตามวาจาสัตย์ที่จะไม่ตายนะ อาตมาไม่ได้เป็นคนเก่งกาจถึงขนาดนั้น อาตมาตายไปจะไม่รู้ตัวต้องระวัง ต้องฟังเพลงของนายโอ ที่เขาแต่งว่า จะรอให้พ่อตายไปแล้ว หรือ เพลงหรือจะรอให้พ่อสิ้น คำร้องเป็นของท่านเด่นตะวัน จะรอให้พ่อท่านตายก่อนหรือ

อันนี้จริงนะ อาตมาก็ว่า อย่าทำเป็นเล่นไป อย่างน้อยไม่เข้ามา ก็ใส่ใจฟังธรรม พยายามบ้าง แม้อาตมาเองจะอธิบายธรรมะ ที่มันสูง มันละเอียด มันลึกซึ้งขึ้นฟังยากก็ตาม แต่อาตมาจำเป็นที่จะต้องทำ ก็มีพวกเราที่ย่อยที่ทำให้เป็นระดับต้นๆระดับกลางเชื่อมโยงกันอยู่มี แม้แต่ฆราวาสด้วยกัน ก็พูดตามประสาฆราวาสด้วยกันก็มี

แต่แน่นอนมันเป็นโลกุตรธรรมทั้งนั้นในพวกเราที่พูดกัน มันจึงยากที่จะเข้าใจ มันไม่ใช่เป็นโลกียะที่เป็นการปะหละเออลาภยศ ทุกวันนี้อาตมาสงสารศาสนาพุทธที่ทำทานกันก็มีแต่กิเลส ไปปฏิบัติ ศิลปปฏิบัติธรรมก็มีแต่กิเลส ไม่ใช่ใส่ความนะ มีแต่กิเลสมีแต่เสริมกิเลส

ยกตัวอย่างง่ายๆการทำทาน ทำทาน ก็จะต้องไม่ทำใจของเราเองให้อยากได้ ทานแปลว่าให้ แต่กลับไปเอา เขาใช้ภาษาคำว่าบุญไปเอาบุญ ซึ่งมันก็ผิดไปไกลเลยที่จริงแล้วบุญไม่ใช่ของเอา บุญนี้ต้องเอาออกจากตัว เราไม่ต้องใช้บุญ บุญนี้มันไม่มีหรอกที่จริงมันจะต้องพัฒนาขึ้นมาให้อภิสังขารขึ้นมาให้เป็น ปุญญาภิสังขาร ต้องทำใจในใจให้เป็นอาวุธที่ฆ่ากิเลสเป็นพลังงาน ฌาน เป็นพลังงาน บุญ

ซึ่งเดี๋ยวนี้มันไม่เป็นกันแล้ว ผู้รู้ไม่มีกันแล้ว ฆานาก็ไม่ได้เป็น พลังงานไฟที่จะไปเผากิเลส บุญก็ไม่ใช่พลังงานไฟที่จะไปเผากิเลส ไม่ได้เป็นเลย หรือจะเป็นอาวุธตัดคอกิเลสก็ไม่ได้เป็นเลย บุญเขา แปลแต่ว่าอยากได้อยากได้อยากได้ เห็นไหมว่า คุณศึกษาธรรมะ คุณชอบเอาแต่กิเลสมาให้แก่ตัว ทั้งๆที่พญัญชนะบอกให้คุณปฏิบัติ อย่างหนึ่ง คุณก็ไปเอาพญัญชนะนั้นที่ให้ปฏิบัติอย่างหนึ่งเอามาเป็น ของตัวอีก ทานให้ๆ ก็ไม่ให้เอา บุญให้ละกิเลส เอากิเลสมา

อาตมาสุดสงสาร แต่อาตมามีหน้าที่เป็นโพธิสัตว์ถึงขั้นนี้แล้ว อาตมาจึงจำเป็นต้องทำ มันต้องทำเพราะอาตมาไม่มีอะไรอื่น อาตมายืนยันตั้งแต่มีชีวิตเป็นอย่างนี้ตลอดกาลมาแล้ว เพราะฉะนั้น อาตมาจึงหนักหนาสาหัสอย่างไรก็สู้ ๆๆ เอา

ไม่ต้องถึง 20:00 น ก็ได้ ฝนก็ตกไป อาตมาก็พยายามจะว่าไป *_สู่แดนธรรม... มีคนอาราธนาให้พ่อท่านอายุยืนยาวต่อไปครับ* พ่อครูว่า... อาตมาพยายามตั้งใจจริงๆ จะพยายามลากขึ้นไปให้อายุ 100 ปีอย่างน้อย มันจะสนใจ มันจะเป็นอย่างไร อาตมาก็บอกแล้วว่าอาตมาขั้นนี้ของอาตมาถึง 72 ปีอาตมาลากไปถึง 90 ปีนี้ก็จริงๆนะ มันมากแล้ว เอาละพอที่สำหรับวันนี้ ขอจบเพียงเท่านี้ก็แล้วกันเจริญธรรมทุกคน

_สู่แดนธรรม... สรุปจบ

ภาคผนวก

นานาสังวาส . หมายถึง

ภิกษุประกาศแยกออกจากกัน เพราะ มีธรรมเป็นเครื่องอยู่ร่วมกัน ต่างกัน ศีลต่างกัน บรรยายอุเทศต่างกัน, สงฆ์ผู้ไม่รวมสังวาส คือ

ไม่รวมอุโบสถและสังฆกรรมด้วยกัน เรียกว่า เป็นนानาสังวาสของกันและกัน

เหตุที่ทำให้นานาสังวาส มี ๒ คือ ฤกษ์ทำตนให้เป็นนานาสังวาสเอง เช่น แดกจากพวก เพราะเหตุวิวาทาทิกรณอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งถูกสงฆ์พร้อมกันประกาศยกออกให้เป็นนานาสังวาส (และทรงอนุญาตให้ฤกษ์ผู้น้อยไม่ควรไหวฤกษ์ที่เป็นนานาสังวาส อันเป็นผู้มีพรรษาแก่กว่าแต่เป็นผู้ไม่มีธรรมวาที ผู้น้อยไม่ไหวก็ยอมได้)

[<Back>](#)